Septuagesima 260201
Samlande rubrik: Nåd och tjänst

I dagens bibliska allmänbildning möter vi en situation som vi haft många gånger tidigare.
För att förstå texten, behöver vi ta med ett avsnitt som föregår dagens evangelium. Vi kommer in i ett sammanhang, där en rik yngling ställer en avgörande fråga om sin evighet, till Jesus.
Vi börjar med Jesu svar:
Matt 19:21 Jesus svarade: »Om du vill bli fullkomlig, så gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.« 22 När ynglingen hörde svaret gick han sin väg bedrövad, för han ägde mycket.

Jesu svar medför att Jesus undervisar sina lärjungar, vi fortsätter i bibeltexten:

23 Men Jesus sade till sina lärjungar: »Sannerligen, det är svårt för en rik att komma in i himmelriket.
24 Ja, jag säger er: det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.«
25 När lärjungarna hörde det blev de bestörta och sade: »Vem kan då bli räddad?«
(Jesu svar är kort – och fullständigt avgörande - vi fortsätter):
26 Jesus såg på dem och sade: »För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.«
Med den bakgrunden är vi framme vid dagens evangelietext:

Matt 19:27-30 27 Då sade Petrus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?« 28 Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. 29 Var och en som

för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv. 30 Många som är sist skall bli först, och många som är först skall bli sist.

När Jesus avslutar evangeliet med orden: *”Många som är sist skall bli först, och många som är först skall bli sist.”* då talar han inte om tid. Han menar inte att du och jag som lever sent i historien automatiskt är ”de sista”, och därför skulle ligga bättre till. Nej, Jesus talar om position i samhället, inte om kronologi. Han talar till mej och dej om människors värderingar som gör att jag och du inte anser oss behöva Jesu försoningsgärning. En evighetsmässigt förödande inställning.

”De sista” är inte moraliskt bättre människor. Däremot är det människor som inte har något att visa upp, de har inget ”religiöst kapital”. Det Jesus säger är följande: Guds rike följer inte människors rangordningar!

De individer som i människors ögon räknas som ”först” – är de som innehar teologiska examina och som lever fromt och rättfärdigt. Men vetskapen – den religiösa tyngden i form av **självmedvetenhet** - kan bli det som står i vägen för Guds nåd.

Och de människor som ser ut som ”sist” – de som visar bristfällighet och är osäkra på om de duger – de kan vara den goda jorden där nåden faktiskt tas emot.

Så vad har Jesus egentligen sagt?

Jesus menar att det är farligare att tro sig vara ”först”, än att veta att man är ”sist”.

Jesu ord om först och sist ställer mej och dej inför den avgörande frågan: Klarar jag mig själv – eller behöver jag Jesu försoningsgärning? Den som tror sig vara först riskerar att inte se sitt behov. Den som vet att han är sist, har inget annat än Guds kärleksfulla nåd – som är Jesu försoningsgärning - att hålla sig till.